

50 ezer gyermek 222 ezer felnőtt üdül kedvezményesen

A SZOT idei tervét szerinti 1967-ben 222 000 felnőtt és 50 000 gyermek részéről kedvezményesen üdültetésben. Az idény előkészületei során a SZOT-ban összegezték a szervezett üdültetés korábbi tapasztalatait, eredményeit is. 1963 óta a felnőtt beutaltak száma 11 százalékkal, a gyermekeké pedig 14 százalékkal nőtt.

Négy év alatt csaknem 50 ezer dolgozó pihent az üdülőszanatóriumokban és hozzávetőleg 70 ezren vettek részt külföldi üdülésben. Újabban ugrásszerűen bővült a családok üdültetés is: a szakszervezeti üdülőkben az idén már csaknem 48 ezren tölthetik szabadságukat családjagjaikkal együtt.

Jelentősen fejlesztette a SZOT üdülőhálózatát is. Az utóbbi négyéves idő-

szakban épült meg Hajdúszoboszlón a csaknem 400 személyes Béke gyógyüdülő és megnyitotta kapuit a debreceni gyógyüdülő. Új létesítmény a leányfalui Panoráma és az 550 személyes zamárdi gyermeküdülő. A Balaton déli partján az apró kempingházak egész sora nőtt ki a földből. Több üdülőt kibővítettek a tó északi partján, valamint Szilvásváradon és Zircen. „Szolgálatba lépett” a Visegrád üdülőhajó is, amely a Margitsziget partján látja vendégül a vidéki beutaltakat.

Az üdülők könyvtárait évente átlagosan 10 000 kötettel gazdagították, több mint 30 új sportpályát építettek, húszat pedig felújítottak.

Minden üdülőben van már rádió és televízió.

1963-ban 1200 tudományos vagy művészeti előadást, hangversenyt rendeztek az üdülőkben — az idei évre kétszer ennyit terveznek.

A számottevő fejlődést tetemes anyagi erőfeszítés alapozta meg. A SZOT — jelentős mértékben állami támogatással —

négy év alatt körülbelül egy és negyedmilliárd forintot fordított a kedvezményes üdültetésre.

Ezek az adatok még csupán a SZOT-üdültetés helyzetét mutatják. A kép csak akkor teljes, ha számításba vesszük, hogy a SZOT-beutaltakon kívül még körülbelül ugyanannyian nyaraltak kedvezményesen a vállalatok, hivatalok, intézmények, szövetkezetek saját üdülőiben. (MTI)

Új iskolatípus születik

A szakközépiskolai hálózat kiépítése

A városi tanács végrehajtó bizottsága egyik legutóbbi ülésén határozatot hozott „szakközépiskolák szakmai jellegének megváltoztatásáról” címmel. A határozat két iskoláról intézkedik. Az egyik a Közgazdasági Technikum. A határozat kimondja, hogy ebben az iskolában az általános irányú közgazdasági szakközépiskolai első osztály helyett az új, 1967—68-as tanévben gyors-gépiró és ügyviteli első osztályt kell szervezni. A másik iskola a Tömörkényi gimnázium. Itt a zenegimnáziumi első osztály helyett jövőre zeneművészeti szakközépiskolai első osztályt, a jelenlegi kéziszedő, kerámikus, kőfaragó, kőszobrász szakközépiskolai osztály helyett pedig iparművészeti szakközépiskolai osztályt kell létrehozni.

Az első lépések

Első pillantásra úgy tűnik, ez a határozat mindössze két iskolát, a Közgazdasági Technikum és a Tömörkényi gimnázium ügye. Valójában azonban jóval többről van szó. A határozat az egész város iskolaügye szempontjából fontos: új iskolatípus születéséhez járul hozzá. A határozat az egyik első és fontos lépés azon az úton, amely Szeged új típusú szakközépiskolai hálózatának megteremtéséhez vezet.

Ezzel a kérdéssel már a városi párttervezetlet is foglalkozott. A beszámoló ezzel kapcsolatban a többi között a következőket mondta:

...napirendre kerül a jelenleg még a gimnáziumokkal közös igazgatás alatt működő szakközépiskolai hálózat különválasztása, a népgazdaság érdekeinek legjobban megfelelő profilok kialakítása. A jelenlegi technikumok szakközépiskolává alakulásával 1970-ig kialakul Szeged új típusú szakközépiskolai hálózata.

Három helyett kettő

Miről van itt szó? Hogyan alakul át a következő években a középiskolai hálózat? Jelenleg — mint ismeretes — háromféle középiskolában tanulhatnak a fiatalok: gimnáziumokban vagy a velük egy igazgatás alatt álló szakközépiskolákban, valamint a technikumokban. Az átszervezés következtében 1970-ig megszűnnek a technikumok. Kétféle középiskola lesz: gimnáziumok és a tőlük különvált, külön igazgatású szakközépiskolák. Addig átszervezzük a technikumokat, a szakközépiskolá-

kumokat, a szakközépiskolákat pedig szakmai irányban fejlesztik tovább.

A teremtésről az irányításig

Az 1965-ben megjelent törvényerejű rendelet, amely erről az átszervezésről intézkedik, a gazdasági és társadalmi igényekből kiindulva a szakmai képzést hangsúlyozza. Egyebek közt azt, hogy olyan fiatalok kerüljenek ki ezekből az új típusú szakközépiskolákból, akik a termelő munka valamelyik ágában el tudnak helyezkedni. Illetőleg a képzésnek megfelelő szakmában a közvetlen termelő munkától a részfolyamatok irányításáig meghatározott feladatok ellátására képesek. És természetesen a továbbtanulásra is, bár a szakközépiskolákban — ellentétben a gimnáziumokkal — az erre való előkészítés csak másodlagos fontosságú.

Jelenleg a középiskolákban tanulók negyven százaléka ismerkedik valamilyen szakmával, kap szakmai képzést. A többség — 60 százalék — nem. Az új típusú szakközépiskolák szervezésével ez a szám megváltozik. A diákok 60 százaléka jár majd szakmát tanító középiskolákba, negyven százaléka gimnáziumba.

A szegedi iskolák helyzete

Szegeden az átszervezés alapelvei — mint arról Kovács József, a városi tanács művelődésügyi osztályának

vezetője tájékoztatta lapunkat — nagyjában-egészében kialakultak. Gimnázium — úgynevezett „tisza” gimnázium — lesz például a Radnóti és a Ságvári. Az újszegedi Rózsa Ferenc gimnázium pedig a következő években „tisza” szakközépiskolává alakul át.

Az átszervezés megváltoztatja a szakközépiskolák jellegét is. A szakmai képzés szélesebb, átfogóbb lesz, a tervek szerint az átszervezés szélesebb szakmai csoportok összevonásával jár együtt. A szakközépiskolák végzett tanulói nem kapnak technikus oklevelet — mint ma a technikumokban —, hanem szakmunkások, részlegvezetők lesznek. Később viszont szerezhetnek technikus képzettséget és oklevelet is.

Az átszervezés tárgyi és személyi feltételei részben már kialakultak. Természetesen ezzel kapcsolatban is sok tennivaló van még. Többek között új műhelyek, új szakoktatókra lesz szükség. De ez a munka már megkezdődött, s minden remény megvan arra, hogy 1970-ben, amikor már csak gimnáziumi és szakközépiskolai első osztályok lesznek Szegeden is, a középiskolák magas szinten, eredményesen teljesítik majd új feladataikat.

Ö. L.

„Főhivatású” kritikusok

Evek hosszú során kitenyészett nálunk egy különös emberfajta: a „főhivatású” kritikus. Zsebre tett kézzel jön-megy a társadalomban, szemlélődik, el-elhúzza a száját — gyűjti a bírálat nyilvesszőit, hogy azután alkalmas percekben és alkalmas célokra pazarlóan lövöldözhesse őket. Mi pedig legtöbbször udvariasan megköszönjük a bírálatot, gyötörjük az agyunkat, hogy miként lehetne segíteni a dolgon, ő pedig továbbmegy, tovább nézgelődik, hogy újra feltalálhasson nehezen emészthető falatokat. Csinálja pedig ezt egészen addig, míg a közösség meg nem sokallja, s azt nem mondja: „Allj! Egy szóra!” Miként a szegedi jutagvár egyik gyűlésén történt, ahol egy kőműves csoportvezető ugyancsak megcsatogtatta a kritika ostarát, ugyancsak kiosztotta a felelősséget az anyagpazarlásért, a munkaidő hézagos kihasználásáért! „De hiszen éppen a maga dolgainak megítélésére. És a készség — az, hogy nemcsak beszélni, figyelmeztetni, felhívni, jelezni vagyunk képesek, hanem fellépni, cselekedni is! A „főhivatású” kritikus rendszerint úgy gondolkodik: „En megmondtam, ugye megmondtam! De nem csináltatok semmit!” Menyynyel méltóbb kommunista és általános emberi magatartás az, ha meg is cselekedjük, amit csak tehetünk a felfedezett hibák ismétlődése, kiújulása ellen, várható káron hatásuk elhárítása érdekében!

Ha a bírálatot az állampolgárok, pártszervezetekben a kommunisták jogaként fogjuk fel, bíráló magatartásunkba be kell számítani azt is, hogy a jogok nálunk minden esetben kötelességekkel kezesen fogva járnak. Így, ilyen együttélésben gyakorolva például a bírálatot a társadalom valamennyi komoly, felelős tagja. Hiszen ha vannak is „főhivatású” kritikusok, egészében az jellemző, amit ezzel kapcsolatban a Csongrád megyei pártbizottság beszámolója is tartalmazott a legutóbbi pártértekezleten: „Nagy pozitívnak tartjuk, hogy nemcsak a bírálatok hangja élegetik, hanem megvan az igény a párttagság részéről a párt politikájának végrehajtására.” Lehet, hogy ezért olyan diszonzáns, ezért olyan visszataszító, ha valaki, aki leginkább csak magának él,

egészséges belső életének elengedhetetlen feltétele”. Ezek a magas normák természetesen nemcsak a pártéletben irányadók. De azok a figyelmeztetések sem csak a kommunisták számára méltóak, amelyek a kritikai magatartás említett módját bírálják. „...előfordul, hogy egyes tagok élnek a bírálat jogával, de nem veszik ki részüket a határozatok megvalósításából, a feladatok megoldásából”. Vagyis zseben marad a kezük... S ha ebből életformát csinálnak, „főhivatású” bírálókka válnak. Ez a póz pedig manapság nem ösztönöz már tiszteletre. Mi már úgy vagyunk a bírálattal, a közvélemény már csak úgy hitelesíti a kritikát, ha annak erkölcsi és tettekben kifejezésre jutó fedezete van. A régi legenda a kritika igazának „öt százalékaról” a szocialista építés felelősségéhez már kevéske. A tettek száz százaléka, az ad hitelt a szónak! Az ad jogot is a közösség dolgainak megítélésére. És a készség — az, hogy nemcsak beszélni, figyelmeztetni, felhívni, jelezni vagyunk képesek, hanem fellépni, cselekedni is! A „főhivatású” kritikus rendszerint úgy gondolkodik: „En megmondtam, ugye megmondtam! De nem csináltatok semmit!” Menyynyel méltóbb kommunista és általános emberi magatartás az, ha meg is cselekedjük, amit csak tehetünk a felfedezett hibák ismétlődése, kiújulása ellen, várható káron hatásuk elhárítása érdekében!

Manapság már igen kifinomult a társadalom érzékenysége. Könnyen és gyorsan felszisszen, ha érdekeivel szemben közömbösséget, hanyagságot tapasztal. A villamoson azt mondja az ember, ha a lábára lépnek: „Pardon...” A hibáknak sohasem szabad ilyen módon hátat fordítani. Sokszor ez éppen a jellem próbája. Ezért amikor arra figyelmeztetünk, hogy fenntartással, a kötelességteljesítés és a javítás készségének vizsgálatával fogadjuk a „főhivatású” kritikusok nyilat, egyúttal arra biztatunk mindenkit: ugyanezekkel a tulajdonságokkal és készségekkel fogalmazzuk a magunkét. E fedezet nélkül devalválódna a bírálat értéke és társadalmi szerepe, a javítani szándékozók kifogásolókká szerezvénének.

SZ. SIMON ISTVAN

Hétszáz élelmiszerbolt a „fehér foltokon”

A Belkereskedelmi Minisztérium mérleget készített hálózatfejlesztő munkájáról, amely mind az állami, mind a szövetkezeti kereskedelem alapvető változást eredményezett az elmúlt négy évtized során. A lakosság társadalmi közreműködésével az állami kereskedelem 300, a szövetkezeti kereskedelem 400 élelmiszerüzletet létesített az addig „fehér foltként” nyilvántartott területeken. Négy év alatt meg-

kétszereződött az önkiszolgáló rendszerben működő boltok száma, s most már élelmiszerforgalom 60 és az iparikkiforgalom 40 százaléka ilyen korszerű üzletek bonyolítja le. Az önkiszolgálás tért hódított a vendéglátó iparban is: csaknem 500 étterem működik ilymódon. A kereskedelem négy év alatt mintegy 700 millió forintot fordított üzlethálózatának gépesítésére, s ezzel gépállománya csaknem megkétszereződött. (MTI)

(Telefoto — MTI Külföldi Képszolgálat)

ÁTÁLLTAK A dél-koreai hadsereg két katonája, Kim Choong Ryul és Suh Jung Han átszökött a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságba. Kim Choong Ryul (balról) és Suh Jung Hang (balról a második) a fogadásukra rendezett ünnepségen

KISZ-vezetők továbbképzése

Tegnap délelőtt kezdődött meg a szegedi középfokú oktatási intézmények KISZ-csúcsvezetőségi és vb-tagjainak téli vezetőképző tanfolyama a KISZ városi bizottsága tanácstermében. A kétnapos tanfolyamon közel száz középiskolás vesz részt. Mészáros Rezsőnek, a KISZ városi bizottsága iskolai osztályvezetőjének bevezetője után dr. Biczó György, a Szeged m.j. városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke tartott beszámolót a párt IX. kongresszusáról. Ezt követően dr. Földi Gábor, a KISZ városi bizottságának

titkára a soron következő vezetőségválasztások feladatait és gyakorlati tennivalóit ismertette. Délután az iskolai KISZ-szervezetek előtt álló feladatokról — többek között a *Ki miben tudós?* selejtezőről, az *Erkel-diákünnepségek* előkészületeiről, március 15-e és április 4-e megünnepléséről, a KISZ-fogadalmotételről — tájékoztatta a KISZ-vezetőket Mészáros Rezső. A középiskolai KISZ-vezetők továbbképző tanfolyama kétnapos, ma ismét több előadást hallgatnak meg a résztvevők.